

РЕШЕНИЕ

№ 2312

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 21.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10981** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 118 от КСО.

Образувано е по жалба на Л. Г. Т. от [населено място], район Нови Искър, ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-195 от 27.10.2023г. на директора на ТП на НОИ, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН] от 26.08.2022г. на длъжностното лице по „ПО”, отменено е Разпореждане №[ЕГН] от 26.07.2022г. и е отменен пункт II в Разпореждане № 21225686224 от 30.09.2022г. на длъжностно лице по „ПО”.

В жалбата се твърди, че оспореното Решение е незаконосъобразно и постановено при нарушение на административно производствените правила. Излага съображения, че с обжалвания административен акт неправилно е отказано признаването на репресия лично спрямо жалбоподателя. Моли, съдът да постанови решение, с което да уважи жалбата му и да получи месечна добавка към пенсията по реда на чл. 9 от Закона за политическата и гражданска реабилитация на репресираните лица /ЗПГРРЛ/. Прилага писмени бележки-становище.

Ответникът - директора на ТП на НОИ С. - град, чрез процесуалния си представител-юрк.М., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Л. Т. получава пенсия за инвалидност поради общо заболяване и осигурителен стаж и

възраст.Пенсията му е преизчислена с Разпореждане от 17.06.2022г. считано от 01.04.2022г.

С молба от 08.07.2022г. жалбоподателят е поискал от ТП на НОИ С. да му бъде отпусната добавка към пенсията, която се следва по реда на ЗПГРРЛ.С Разпореждане №[ЕГН] от 26.07.2022г. е прието, че са налице предпоставките за отпускане на поисканата добавка и е начислена такава в размер на 160.71лв.

С последващо Разпореждане №[ЕГН] от 26.08.2022г. по цитираното заявление е отказано отпускането на добавка по ЗПГРРЛ, поради липса на доказателства за причините, поради които лицето е било принудително заселено.

Издадено е и последващо Разпореждане № 21225686224 от 30.09.2022г., с което е индексирана пенсията на Т. и е включена и добавката по реда на ЗПГРРЛ.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Право на добавка към получаваната пенсия по реда на чл. 9 от ЗПГРРЛ имат конкретно посочени категория лица, репресирани на изчерпателно изброени в чл. 1 от закона основания.

Съгласно чл.1 от закона е обявена политическа и гражданска реабилитация на лицата, които са били незаконно репресирани заради техния произход, политически убеждения или религиозни вярвания през периода от 12 септември 1944 г. до 10 ноември 1989 г. и по отношение на които са осъществени изброените в т. 1-16 актове на репресия. Към конкретния случай е относима хипотезата на чл. 1, т. 1 от закона, като обект на защита са лицата, осъдени по наказателни дела, заради техните политически убеждения.

По делото е представена присъда № 9 / 17.01.1986 г. на Д. Районен съд, съгласно която е признат подсъдимият Л. Г. Т. за виновен в това, че на 02.12.1985г. самоволно е напуснал [населено място], въпреки установената по административен ред забрана, поради което на основание чл.272, ал.1 от НК е осъден на четири месеца лишаване от свобода както и задължително заселване за срок от 1 година в [населено място].

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗПГРРЛ се обявява политическа и гражданска реабилитация на лицата, които са били незаконно репресирани заради техния произход, политически убеждения или религиозни вярвания през периода от 12.09.1944г. до 10.11.1989г. и ако са осъдени по наказателни дела с изключение на осъдените от Н. съд 1944-1945г., освен ако са реабилитирани по съдебен ред, деянията им са амнистирани или присъдите им са отменени по реда на надзора.

Съгласно представените доказателства, се установява, че жалбоподателят е бил заселен по административен ред на осн. чл.40а от Закона за народната милиция в [населено място] за срок от 2 години.Той е изтърпявал наказанието си за времето от 24.08.1984г. до 02.12.1985г. като самоволно е напуснал [населено място], въпреки установената по административен ред забрана.Приложената по делото присъда не попада сред посочените в чл.1, ал.1, т.1-16 от ЗПГРРЛ.Т. не е установил, въпреки представените от него доказателства, че задължителното заселване по отношение на него е постановено по причина на неговия произход, политически убеждения или религиозни вярвания, следователно не е доказал, че е правоимащо лице по смисъла на

ЗПГРРЛ.

Видно е от диспозитива на присъдата, в него не се сочи, че деянието за което е осъден жалбоподателя е извършено по политически мотиви. Представените в хода на съдебното производство доказателства, макар и да са относими към процедурата по налагането на репресивна мярка, не установяват съществуването на изискуемите от закона и релевантни за правото на обезщетение основания за репресия. Поради това и съответен на материалния закон е изводът на административния орган за недължимост на добавката по реда на чл. 9 от закона.

В процесния случай, както пред административния орган, така и в съдебното производство не са ангажирани доказателства относно обстоятелството, че Л. Т. е репресиран, поради някоя от посочените причини, а тежестта да установи наличието на условията за издаване на административния акт е върху оспорващия в съответствие с чл. 170, ал. 2 от АПК. В този смисъл по реда на ЗПГРРЛ, се дължи съответното обезщетение или добавка към пенсията на лица, които са изселвани по административен ред под формата на принудителна административна мярка, какъвто е и случая със жалбоподателя, но репресията следва да се е осъществила заради техния произход, политически убеждения или религиозни вярвания, каквито не са причините за налагане на административна мярка спрямо него.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

Представените доказателства, не установяват съществуването на изискуемите от закона и релевантни за правото на обезщетение основания за репресия. Поради това и съответен на материалния закон е изводът на административния орган за недължимост на добавката по реда на чл. 9 от закона.

С оглед на горното основателна се явява и претенцията за разноси на ответника с оглед разпоредбата на чл.143 от АПК, вр. чл.78 ГПК, вр. чл.24 от НзПрП, поради което и ще следва да се присъди сумата от 150 лв- юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III-то отделение – 80 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Л. Г. Т. от [населено място], район Нови Искър, ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-195 от 27.10.2023г. на директора на ТП на НОИ, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН] от 26.08.2022г. на длъжностното лице по „ПО”, отменено е Разпореждане №[ЕГН] от 26.07.2022г. и е отменен пункт II в Разпореждане № 21225686224 от 30.09.2022г. на длъжностно лице по „ПО”.

ОСЪЖДА Л. Г. Т. от [населено място], район Нови Искър, ЕГН [ЕГН] да заплати на Директора на ТП на НОИ-С. град сумата от 150 лв. разноси в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

ДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: